

Crna Gora
SAVJET AGENCIJE ZA ELEKTRONSKE MEDIJE

Broj: 01 – 06/2
Podgorica, 15.03.2022. godine

Na osnovu čl. 14 stav 1 tačka 24 Zakona o elektronskim medijima („Sl. list CG“, br. 46/10, 40/11, 53/11, 06/13, 55/16, 92/17 i 82/20) i člana 155 stav 2 Zakona o upravnom postupku („Sl. list CG“, 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), rješavajući po Zahtjevu za privremeno odlaganje sprovođenja Rješenja Savjeta Agencije za elektronske medije br. 01-06 od 10.01.2022. godine, koji je Savjetu Agencije dostavljen dana 09.03.2022.godine (zavedenom kod Agencije pod brojem 01-06/1 od 09.03.2022.godine) od strane Preduzeća za marketing, izdavačku djelatnost, radio i televiziju „Happy TV“ DOO Beograd (Zemun), Srbija, Savjet Agencije za elektronske medije je na sjednici održanoj dana 15.03.2022.godine, donio

RJEŠENJE

1. Odbija se Zahtjev Preduzeća za marketing, izdavačku djelatnost, radio i televiziju „Happy TV“ DOO Beograd (Zemun) iz Srbije za privremeno odlaganje sprovođenja Rješenja Savjeta Agencije za elektronske medije br. 01-06 od 10.01.2022. godine, kao neosnovan.
2. Ovo rješenje će se objaviti na veb-sajtu Agencije za elektronske medije www.aemcq.org.
3. Protiv ovog Rješenja može se pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.
4. Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Preduzeće za marketing, izdavačku djelatnost, radio i televiziju „Happy TV“ DOO Beograd (Zemun), Srbija, dostavilo je dana 09.03.2022. godine Savjetu Agencije za elektronske medije Zahtjev broj 726 od 04.03.2022. godine za privremeno odlaganje sprovođenja Rješenja Savjeta Agencije za elektronske medije br. 01-06 od 10.01.2022. godine (zaveden kod Agencije pod brojem 01-06/1 od 09.03.2022.godine).

Podnosilac zahtjeva u bitnom ističe da je Rješenjem br. 01- 06 od 10.01.2022.godine, čije odlaganje traži (u daljem tekstu: Rješenje) izrečena mjera privremenog ograničavanja reemitovanja programskih sadržaja, na period od šest mjeseci, počev od 11.01.2022.godine, od 00:00 časova, i to: „Dobro jutro Srbijo“, „Vikend jutro“, „Ćirilica“ i „Posle ručka“, koji se reemituju u okviru njegovog televizijskog programa „TV Happy“, koji je dostupan kroz audiovizuelnu medijsku (AVM) uslugu na zahtjev „Extra TV“, čiji je pružalac privedno društvo „Crnogorski Telekom“ d.o.o. iz Podgorice. Rješenje je donešeno zbog podsticanja na mržnju, netrpeljivost i diskriminaciju prema pripadnicima crnogorske nacionalnosti, ponovljenog više puta u prethodnih 12 mjeseci, a shodno Evropskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji, Zakonu o potvrđivanju Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, te Zakonu o elektronskim medijima.

Nadalje, podnosilac zahtjeva ukazuje da je nezadovoljan Rješenjem, u skladu sa Zakonom o upravnom sporu, podnio tužbu nadležnom sudu kojom je pokrenut upravni spor radi poništenja Rješenja. Takođe navodi da zahtjev za odlaganje izvršenja Rješenja podnosi jer, saglasno članu 15 stav 2 Zakona o upravnom sporu, podnesena tužba ne odlaže izvršenje upravnog akta, ako javnopravni organ nije odložio izvršenje upravnog akta do donošenja pravosnažne odluke o upravnoj stvari.

Osnov za podnošenje zahtjeva podnosilac zasniva i na, navodnom, paušalnom temeljenju Rješenja na odredbama člana 7. Konvencije o prekograničnoj televiziji i člana 6 Direktive o audiovizuelnim medijskim uslugama, te članu 50 Ustava Crne Gore (zabrana cenzure), kao i na

postulatima i značenju slobode izražavanja u vezi sa članom 10 Evropske Konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama.

U konačnom, predložio je da Savjet Agencije, uzimajući u obzir prednje navedene osnove, privremeno odloži sprovođenja Rješenja, odnosno do pravosnažnog okončanja upravnog spora, koji je pokrenut od strane podnosioca zahtjeva pred Upravnim sudom Crne Gore.

Na sjednici održanoj dana 15.03.2022. godine, Savjet Agencije za elektronske medije (u daljem tekstu: Savjet Agencije) je razmatrajući osnovanost navoda iznijetih u predmetnom zahtjevu, a na osnovu informacija i podataka sadržanih u spisima predmeta našao da isti nije osnovan. Savjet je posebno imao u vidu da su razlozi i osnov za donošenje Rješenja bliže predočeni u samom Rješenju.

Naime, na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja i primjene pozitivnih zakonskih odredbi kojima je uređena ova oblast, proizilazi da su zakonski uslovi za odlaganje izvršenja propisani odredbom člana 155 stav 2 Zakona o upravnom postupku, a kojom je predviđeno da na predlog stranke, a radi izbjegavanja nepopravljive štete, javnopravni organ koji je donio rješenje može odložiti izvršenje i, ako je to nužno, produžiti odlaganje izvršenja rješenja sve do donošenja pravosnažne odluke o upravnoj stvari, ako zakonom nije drukčije propisano i ako nije u suprotnosti sa javnim interesom. Imajući u vidu prednje citiranu zakonsku odredbu jasno je da je stavom 2 pomenutog člana uređen način i uslovi odlaganja izvršenja kao i produženja izvršenja. Dakle, iz duha ove norme proizilazi da se izvršno rješenje može odložiti pod sljedećim uslovima: 1) da postoji predlog stranke; 2) da se odlaganje traži radi izbjegavanja nepopravljive štete; 3) da zakonom nije drugačije određeno; 4) da odlaganje nije u suprotnosti sa javnim interesom.

Kako se prema citiranoj zakonskoj odredbi odlaganje izvršenja može odrediti ukoliko je ono potrebno kako bi se spriječio nastanak nepopravljive štete, to je podnosilac zahtjeva dužan da učini vjerovatnim da mu prijete takva nepopravljiva šteta izvršenjem upravnog akta. U konkretnom slučaju, podnosilac zahtjeva nije učinio vjerovatnim postojanje osnova za odlaganje izvršenja Rješenja, odnosno nije dokazao da bi njegovim izvršenjem nastupila nepopravljiva šteta, kao ni u čemu se ona ogleda. Podnosilac zahtjeva iznosi samo paušalne tvrdnje (čak ni ne opisujući ih) što ne potkrepljuje niti jednim dokazom da bi izvršenjem Rješenja postojala osnovana bojazan od nastupanja nepopravljive štete.

U vezi sa prednje iznijetim, nesporno je da u konkretnom slučaju nijesu ispunjeni drugi i četvrti kumulativno propisani zakonski uslovi – postojanje realne opasnosti od nastupanja nepopravljive štete koja bi mogla nastati izvršenjem predmetnog rješenja i da odlaganje nije u suprotnosti sa javnim interesom.

U prilog ovakvom stavu i pravnom tumačenju ide i činjenica da je Rješenjem izrečena mjera sa ograničenim rokom trajanja od (6) šest mjeseci, kao i da će se ista izvršiti bez odlaganja, a počev od 11. januara 2022.godine, od 00:00 časova, a da je predmetni zahtjev za privremeno odlaganje sprovođenja Rješenja dostavljen tek 09.03.2022.godine (gotovo dva mjeseca po izricanju mjere). Imajući u vidu prednje utvrđeno činjenično stanje, opravdano se postavlja pitanje osnovanosti i svrhe podnošenja predmetnog zahtjeva, obzirom na duži protek roka od dana kada je pobijanim Rješenjem izrečena mjera, a ovo imajući u vidu odredbu člana 144 stav 2 tačka 2 Zakona o upravnom postupku (što znači da je Rješenje izvršno), te činjenicu da u naznačenom periodu za podnosioca zahtjeva *de facto* nije nastupila nepopravljiva šteta, niti je pak učinio vjerovatnim da mu prijete takva nepopravljiva šteta izvršenjem upravnog akta u preostalom trajanju do isteka roka od šest mjeseci, u kom trajanju je izrečena mjera privremenog ograničavanja reemitovanja programskih sadržaja podnosioca zahtjeva.

Činjenica da je podnosilac zahtjeva podnio tužbu Upravnom sudu Crne Gore, kojom pobija predmetno Rješenje, u smislu odredbe člana 15 stav 1 Zakona o upravnom sporu, ne sprječava izvršenje upravnog ili drugog akta.

Savjet Agencije je posebno imao u vidu da bi odlaganje izvršenja Rješenja bilo u suprotnosti sa javnim interesom, obzirom da bi se time dozvolilo nastavljanje kršenja odredbi Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, te Zakona o elektronskim medijima, koje bi za direktnu posljedicu imalo povredu ljudskih prava koja su garantovana potvrđenim i objavljenim međunarodnim dokumentima, kao i Ustavom Crne Gore.

Pri tome, Savjet Agencije je vodio računa da prema kategorizaciji ljudskih prava i sloboda po Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, sloboda izražavanja nije apsolutno i

neograničeno pravo, već se radi o uslovljenom pravu, kako to i propisuje član 10 stav 2 Evropske konvencije. Naročito, kada je riječ o slobodi izražavanja u oblasti medija, medij mora postupati u dobroj vjeri (bona fides) i u skladu sa novinarskom etikom, težeći u mjeri mogućeg da profesionalnim pristupom novinarskom poslu provjeri istinitost činjenica koje objavljuje ili plasira (predmet Prager i Obreshlick protiv Austrije, presuda Evropskog suda za Ljudska prava od 26.04.1995. godine). Takođe kako sud to zaključuje, apsolutna i neograničena sloboda izražavanja značila bi sopstvenu negaciju, ukoliko bi uključivala i pravo na govor mržnje, povredu intimne sfere drugog ili pak njegovog moralnog integriteta.

U konačnom, Savjet Agencije je cijenio i ostale navode iznijete u predmetnom zahtjevu, i našao da isti nijesu od uticaja na drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a ovo imajući u vidu činjenicu da nijesu ispunjeni uslovi iz člana 155 stav 2 Zakona o upravnom postupku da se zahtjev podnosioca za odlaganje izvršenja rješenja usvoji, sa kojeg razloga je odlučeno kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Ovo rješenje će biti objavljeno na veb-sajtu Agencije za elektronske medije www.aemcg.org.

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOM SREDSTVU

Ovo Rješenje je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor u roku od 20 dana od dana prijema istog.

**Zamjenik predsjednika
Savjeta Agencije za elektronske medije**

Dostavljeno:

- Preduzeće za marketing, izdavačku djelatnost, radio i televiziju „Happy TV“ DOO Beograd (Zemun), Srbija
- Direktor Agencije za elektronske medije
- Sektor za pravne i ekonomske poslove
- Arhiva